

ביואר בדרך אפר

רבותינו ז"ל¹¹ במשנה מזכירין יציאת מצרים בלילה, דהינו גם בלילה, ואזיריך להבין מה נשפחה במה שונה ומיהר בס' יציאת מצרים מפל שאר הנשים שלא הזרנו עליהם להזירם כל בך, ואילו על יציאת מצרים יש ציוו מיוחד להזכיר אותה והמצווח היא גם בלילה?¹²

ומתחליל לברא הענין דיציאת מצרים, שעלה זה אמריו חכמינו ז"ל¹³ "בכל דור ודור חיב אס לראיות את עצמו", והמצווח היא להזכיר את יציאת מצרים בבל יום רביער, פאיilo עכשו הוא עת יציאת מצרים, ועל כך אמר אדרמור' ה'צמ'ה זדרק, במאמר הנזכר שישנו גם הענין דיציאת מצדים ברוחניות לבעליה בעולמות בעליונים, וכמו כן למשה בנפש בעבודת האדם, כפי שהולך ומברא.

ורהענין בזה, ביואר המשמעות של יציאת מצרים למעלה ברוחניות ובכבודה ה' נפש האדם דהגה ובתיבה¹⁴ "מה יפית ומה נעמת אהבה בטענוגים", שניה מאהבת ה' בדרכה של אהבה

ביואר בדרך אפר

החדש¹ בז' חודש נisin היה לבם לבני ישראל ראש חידושים וגוי², החודש הראשון לחודשי השנה ומבייא כ"ק אדרמור' ה'צמ' אדרק, במאמרו מאמר חסידות שלו 'דבור הפתחיל' הפותח בפסוק זה "החודש הזה לכם... משנת תרכ"ו³ שאדרטן קדם הסתלקותו⁴ קרוב ליום הסתלקותו (ביביג ניסן אותה שנה וברזי פשנה⁵ היא שנת הפסאה להסתלקות הלו⁶) מה שפטוב פמරש⁵ החדש הוה לךם⁷, והוא שכחוב הדר הוא דכתיב⁸ וזה שכחוב "אשר הגוי אשר ה' אלקיו, העם במר לנצח לו", ה' החדש הוה לךם ראש חידושים וגוי², ומבייא כ"ק אדרמור' ה'צמ'ה אדרק, במאמרו בו ראש חידושים ושנים, וכשבחר ביעקב ובנוי קבע בו ר' החדש שאל ר' החדש של גאותה, שבו הסתלקות⁹ (ויהי השנה היא שנת המאה בחודש ניסן נגאלו ישראל לסתלקות הלו¹⁰) מה שפטוב במאמר ושבחר ביעקב ובנוי קבע בו ר' החדש של גאותה, שבו הסתלקות גאותה (בגאלה העמידה לאנו נפלאות" בגאלה העמידה לבוא והדמיון בין גאותה מצרים ובשנים, וכשבחר ביעקב ובנוי קבע בו ראש החדש לבוא, והדמיון בין מלמד גם כי כשם של גאותה, שבו נגאלו ישראל מממצרים, וכו' שהזיהה ממצרים הייתה בחודש ניסן עתידין להגאל, שנאמר⁷ "כימי צאתק מארץ כר' גם הגאלה העמידה לבוא תהייה כר' החדש ניסן).

(ב) וממשיך במאמר⁸ שיש להקדמים הקוצר מהדרוש ב'תורה אור' עיל הפסוק¹⁰ "לכן אמר לבני ישראל אני הווי וחוואתי אתחם", הקוצר מזכירין יציאת מצרים בלילה, ואזיריך להבין מה נשפחה נס יציאת מצרים מפל הנשים שלא הזרנו בלילה, ואזיריך להזירם כל בך. ומתחליל לברא הענין דיציאת מצרים ישראל אמי הוי ס' ספר מאמרי אדרמור' ה'זקן (סבו, אבי אימוי, של ה'צמ' זדק) על פרשיות התורה בחומשים בראשית ושמות על הפסוק¹⁰ "לכן אמר לבני הארץ עת יציאת מצרים, שישנו גם הענין דיציאת מצרים ישראל אמי הוי וחוואתי ברוחניות למעלה בעולמות בעליונים, וכמו כן למשה בנפש בעבודת האדם. אתחם", שסבירא שם מאמר וקהענין בזה, דהגה בתיב¹³ "מה יפית ומה בעמת אהבה בטענוגים", שניה

(1) מאמר זה הוא חלק ממאמר ד"ה החודש הזה לכם תרכ"ו (כח ב"פתח דבר" לקונטרס "מאמר החודש הזה לכם תרכ"ו"). וראה גם השיחה בקשר להמארט הדרוש מהדרוש (תורת מנחם - התווועדיות חמ"ז ס"ע 234 ואילך). (2) בא יב, ב. (3) נדפס באו"ת שמות ע' רס"ד ואילך, ובكونטרס בפ"ע (ב' ניסן תשכ"ו) - בתוספת איזה העדרות ומ"מ מכ"ק אדרמור' שליט"א שנדרפסו בהתחלה הקונטרס. (4) כן נרשם בא' הביבלאך שבו נמצא מאמר זה (בוך 87-87-שנינידערמאן"). (5) שמ"ר פט"ז, יא. (6) תהילים לג, יב. (7) מיכה ז, טו. (8) בהבא לקמן - ראה גם ד"ה החודש באו"ת בא ח"ח ע' במתתק ואילך. ד"ה הניל תשי"ז (סה"מ תשי"ז ע' קעד ואילך). פלח הרמן ע"ס שמות ע' ס"ו ואילך. (9) וארא נז, ב. (10) וארא ז, ג. (11) משנה ברכות יב, ב. (12) משנה פסחים קטז, ב. תניא רפמ"ג. (13) ש"ש ז, ז. וראה גם ד"ה החודש עדרות (סה"מ עזר"ת ע' קלחה ואילך). ד"ה הניל תשי"ד. תש"ט (סה"מ תש"יד ע' קכב ואילך. תש"ט ע' קנו ואילך).

החודש הזה לכם ראש חודשים וגוי'

ביאור בדרך אפר

התמונה) סבורו שהוא שבעת אלפים שנים ("שmittah") בזמנים, אבל הארכוא'ל 45 אמר שזו ברוחניות, עולם המתו, מדת החסד, והמשך לשמשה הראשונה 46 באות ד' שמיות, ומובן שהכוונה לו' מידות, ושבע פעמים שב' זה יובל 47 אחד, ומה זה נועשים נ' אלפים יובלות, ועל שmittah הג' כתוב שי' רבי היטוב, 48 כי זה כנגד ספירה הג' מידת התפarterה, 49 אבל חוץ ממלים ספורות אלו לא 50 מצאי הסבר. והרבי הוסיף: עניין נ' 51 אלפים יובלות נרמז באור החיים פרשת 52 בהר, וגם בשעריו גן-עדן מר' יעקב 53 קאיפל השהי' בזמנם הבעל-שם-טובר, 54 והצמיח-צדוק מביא אותו כמה פעמים). 55 וענין זה נעשה על-ידי 56 ההתבוננות במה שכתוב¹⁶ 57 כי נשגב שמו לבדו, והוא 58 על ארץ ושמיים", היננו, 59 שבל עניינו האור האלקי מה 60 שנמנשך מלמעלה למטה ומאריך 61 על ארץ ושמיים - ארץ זה 62 גן-עדן הפחתון, ושמיים זה 63 גן-עדן העליון - איןו אלא 64 הדור זיוו של שמנו, היננו, 65 לא השם עצמו אלא הארץ מועטה 66 בלבד מבהינתו שמו, שהיא 67 מרת מלכותו של הקושטבו- 68 הוא, האחורה וההתהונה מעשר 69 הספירות של-ידי היודה של האור 70 האלקי להבנת מלכות יש התהווות של 71 העולמות, שנקרא שמו מלך 72 עליהם, הרי שיש קשר מיוחד בין 73 השם לעניין המלוכה ("שמו מלך") 74 וטעם הדבר של מה שנמשך למטה 75 הוא רק הארץ מועטה מבהינתה שם 76 ואפיו לא השם עצמו הוא כי גם 77 שמו נשגב לבדו, והוא נעה 78 ומרומס מליחות נמשך ומתגלה למטה, 79 וכן הדור זיוו שה הארץ מועטה של שמו הוא הגמישך 80 מלמעלה למטה ומאריך על ארץ ושמיים, גן-עדן הפחתון בחינה 81 "ארץ" וגן-עדן העליון בחינה "שמי". 82 ומושיע ה'אשמה ארך', שאפשר לפרש עניין זה (שם שמו 83 נשגב לבדו, והוא נעה ונמשך ומתגלה בארץ ונrik הדור 84 זיוו של שמו הארץ מועטה משמו מאריך על ארץ ושמיים) 85 על-פי מה שכתוב בבא/or לר' רוש זיה¹⁷ שישי במלכותי 86 עצמה שהיא בחינת שם כמו ב' בחינות, בחינת חייצוניות, כמו 87 ובבחינת פנימיות, כמו שכתוב ב' זיה רקייע' מהארין'יל ריש פירוש 88

ביאור בדרך אפר

1 בתוניגים" נעשה למיטה בנטה האדם ענין השמחה בקיום 2 התרבות ומצוות, שמחה של מצה, כמו שכתוב¹⁴ "עבדת 3 את ה'ו' אלקייך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל" (לשון הפסוק 4 הוא "תחת אשר לא עברת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל 5 ועבדת את אויביך", ובתניא (פרק כ"ז) 6 נעשה למיטה בנטה הארי זיל' 7 על פסוק זה. ומובואר על כך בלקוטי 8 תורה (פרשת תזרע): "דרכלו רך 9 משמע ארכ'על-פי שעבוד אלקים רך 10 שאין העכורה בשמחה וטוב לבב אדי 11 יומשך הענס ועבדת את אויביך. וזה 12 אינו מובן, כי מפני מה היה העונש 13 המר הזה חמאת הירון השמחה בלבד? 14 אך העניין כמו שכחוב כי אדם אין 15 צדק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא 16 ומהמת זה נמשך העונש, וארכ'על-פי 17 כן, אילו היה עובד את ה' בשמחה של 18 מזווה, כי גול כוח שמחה זו שכתוב¹⁶ "כִּי 19 השמחה על מעלה בכivel והיא מבטלה 20 הדינים... מהיא-כך חתח אשר לא 21 עבדת בשמחה...". ופעמים דבota 22 הפסוק מובא בחקלא, כמו כאן - 23 "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב 24 לבב מושך כל", להגשה המعلاה 25 והחשיבות הגדולה בשמחה של 26 מצווה) שזה השמחה של מזווה 27 נבעה מכך גול מעלה גליוי 28 אוור אין-סוף ברוך-הוא 29 למיטה שנעשה על-ידי קיומם 30 התרבות ומצוות, שהוא גול 31 יותר מרוב כל, שהם רוכ כ"ל 32 הם פענוגי עולם ה'פא, דהינו 33 כל התענוגים הרוחניים גן- 34 עין הפחתון וגן-עדן העליון, 35 ובמبارך במקום אחר 36 שבי'רוכ כל נכללים כל הגלים של האורות האלקיים שיהיו 37 שעתידים להיות במשך נ' אלפים יובלות מובואר בספר קבלה כי 38 כלות משך חום והר חמישים אלף פעמים חמישים שנה, יובל, ומובא 39 שהכוונה היא גם לכך שהוא המספר הכללי של העליות מדרגה בדרגה, בכל 40 שנת שmittah יש התעלות של העולמות (הsmithה נקראת "שנת לה' ובשבת 41 יש עלי' של העולמות) והרי כל יובל הוא שבע שmittot (בזהדונות מסוימת 42 אמר על כך הרב לי' רשי'ה לא מוגחה): בעניין נ' אלפים יובלות, כתוב 43 שהעולם הזה הוא שmittah שנייה ואחר כך יש שבע שmittot ואחר כך בא 44 היבול, ובנגוע לשmittה הראשונה מובא בחסידות שמקובלים הראשונים (ספר

ביאור בדרך אפרור

העונג של הנשמעות מගליי אולקוטן בגין עורך, בדרגות השונות שלו, הנקראות "רוכב כל", ומעתה מוכן הטעם לכך **לפי שאינם** התענוגים הרוחניים בגין עדין אלא מבחן התודו זיוויו והארה מועטה **של שמו** בחינה חיזיגניות המלכות **בלבד**, מה-**שאינן** קיום התורה וממצות **שעל-זה** נאמר "אשר קידשנו במקותיו", **במקותיו** מפרש, ציוויל של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ולא רך זיו והארה, **ש�חים** במצוות **ה מלך** אור אין-סוף ברוך הוא, **ה הוא בעצמו וככבודו** מפרש, **ועל-ידי** הtribוגנות זו, ישמח **וילך** האדם המקיים את המצוות **שברוך הוא** אין-סוף ברוך-הוא **המתקשט** מלמעלה, מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו **ומתלבש בעסק** הtribורה וממצות, **שהוא** האור המלבוש בתורה וממצוות **למעלה מהאור והגלוי** **שנמאיר על הארץ ושמים**, הינו האור האלקי **המאיר בגן-עדן** **הפטחותן** הנקרוא **"ארץ" בגן-עדן העליון** הנקרוא **שםם".** **וזהו** **כללות הענן** **דייציאת** מctrisms הדרונית בכוורת ה' בנטש האדם **שבכל דור ודור וכל יום** **ויום**, הינו **של-ידי** קיומ הtribורה וממצות **הtribורה וממצות**, **שבכם מלבש אוור אין-סוף ברוך-הוא בעצמו וככבודו בעצמו וככבודו** מפרש, ולא רק **זיו והארה מועטה ממנו נעשית היציאיה מפל המיצרים** **ובגibiliים דסדר השלשלות** שבו האור האלקי בא במדידה והגבלה ויורד מדרגה, ואילו בתורה וממצוות מלבש אוור אלקיין סופי בלתי מוגבל מהקדוש-ברוך-הוא בכבודו וב עצמה. **ג) ובזה יוקן**¹⁹ מה שבחות בתחילת דבריו **בתחלה עשרה** **שלהם הtribונוגים בגן-עדן**, **השאלה**²¹ **למה נאמר אשר הוצאתיך מארך האלקייך אשר הוצאתיך מארך מctrisms וידועה** **אלקייך אשר הוצאתיך מארך מctrisms**, **וידועה** **השאלה**²¹ **בפסוק זה למה נאמר אשר הוצאתיך מארך**

ביאור בדרך אפרור

1 **ריש פירוש בראשית**, בפירוש מה שכתוב¹⁸ בשיר השירים 2 שהקדוש-ברוך-הוא אומר על כניסה ישראל "פשותה בין החותמים כמו 3 פרחנה שנמצא בין קוצים ומטלו ניכרת ובולט בון רעיה גו", ומוכאר 4 בכתב האורי"ל שעלי-פי הסוד הכוונה לכך שבחינת חיזיגניות המלכות 5 **שיותך לריראה-איירה-** **עשית להחיון**, מכובר בחרות 6 החסידות שבכל דרגה יש פנימיות 7 והחיזיגניות. והפנימיות היא עניינה 8 והחיזיגניות. והחיזיגניות של שבחינת חיזיגניות 9 והוכנה ומהותה של הבחינה עצמה ומה 10 שיורד ממנה לדרגה הבאה אחריה 11 בסדר השלשלות של האור האלקי 12 מלמעלה למדרגה הדרונה הוא רך 13 החיזיגניות שלה, וכך גם במילות 14 שבoulos האצילות שיורדת ומשפיעה 15 חיota לעלמות ביראה-יצירה-עשיה 16 שלמטה מועלם האצלות, רק חיזיגניות 17 המלכות היא הנשכח ולא הפנימיות, 18 זהה עניין שושנה החיזיגניות 19 המלכות האצילות כאשר היא נשכח 20 וירdot בין החותמים, עלמות 21 ביראה-יצירה-עשיה שם כ"חוות" 22 לגבי עולם האצלות. ובבחינת 23 פנימיות המלכות שאינה 24 יורדת כלל, הוא בבחינת 25 רעיה. ועל-פי זה יש לומר, 26 שנשגב **שנמאיר על הארץ ושמים, בגן-עדן הפטחותן** 27 **פנימיות המלכות**, אותה בינהה 28 בשם עצמו שאינה יורדת ונשכח 29 מעולם האצלות לעלמות שלמטה 30 מהאצלות והודו זיוו ששל שמו 31 שגמיש על הארץ ושמים, ומאר 32 בבחינות השונות בקען. כאמור, **ברוך-הוא בעצמו וככבודו** מפרש, **ועל-ידי** 33 **הינו חיזיגניות המלכות** **הניצאה מכל הטעירות וגובלים** **ך-סדר השלשלות.** 34 **שירdot ומאירה בעולמות ביראה- 35 יצירה-עשיה.** 36 **וזהו שקיום הtribורה וממצות** **ובזה יוקן**¹⁹ מה שכתוב בתחילת עשרה 37 **הדברות שבמפן תורה, "אנכי הו"** **הוא נעללה יותר מירוב כל'** 38 **שלהם הtribונוגים בגן-עדן**, **אלקייך אשר הוצאתיך מארך מctrisms**, **וירועה** **הפטחותן בגן-עדן העליון,** **השאלה**²¹ **למה נאמר אשר הוצאתיך מארך** 39 **כאמור, בחרות החסידות מפרשים את** 40 **הפסוק "עבדת את האלוקך בשמה ובטוב לבך מרוב כל" מבון זה** 41 **שעובדת ה' על-ידי קיום הtribורה וממצוות בעולם הזה נעלית יותר מאשר** 42 **(18) שה"ש ב. ב. (19) ראה גם ד"ה החודש טר"ת; ה"ש"ת (סה"מ טר"ת ע' שכג ואילך; ה"ש"ת ע' 20 ואילך). ועוד.** 43 **(20) יתרו כ. ב. ואთהנן ה. ו. (21) ראה ראב"ע יתרו כ. א. מאמרי אדרמו"ר האמצעי ויקרא ח"א ע' תא. וש"ג.**

החודש הזה לכם ראש חודשים וגו'

ביאור בדרך אפשרי

מבחןת המלכות עצמה היא (לא מבחןת פנימיות המלכות, אלא) מבחןת היצוגיות המלכות בלבך. אבל הענן דיעצת מצרים הוא עליך בבחינת אגמי, כתוב בתחילת הפסוק "אגמי ה' אלקיך" שהוא בחינה "אגמי" בלבך מוהתו ועצמותו של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, שנעה מארון מצרים ותני, לפיו שיזיאת מצרים היא הייא מהפניהם וגבולם של סדר היחסות שלושה בשונה מבינה המלכות שהיא בתוך הגדרים והגבולות, "מצרים" של סדר החתולות. וזה גם החלוק הבהיר שבין עשרה הדרגות שמתוחילים באלו"ף (אגמי) לבראית שמים וארץ שמתוחילה בביית (בראשית), כי ה' ביה' לשון ביתו הוא עניין בחקמה יבנה בית, כי ה' הוא אל"ף והוא עניין בחקמה שלםעהו, ואלו"ף הוא אוניות פלא, שלמעלה משתחקמה שהרי פלא עניינו דבר שלמעלה מהבנה והשגה כלית (כשם שבחוות הנפש כוח השכל הואאמין כוח נعلاה אבל כוח הרצון הוא לעלה ומזה, ונמצאת שיטתם מצרים מהשכל), ומזה שיטתם מצרים אמרץ "אגמי ה' אלקיך אשר הוואתך אמרץ מצרים", נعلا מעניין בראית שמים וארכ', בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ, ולכן עשרה הדרגות נתפתחות בעניין יציאת מצרים. ר' וזהו שאמרנו חכמוניו זיל משבחר הקב"ה בעולמו קבע בו ראש חדשים, וכשבמר ביעקב ובנוי קבע בו ראש חדש של גואלה, שהו צלחות הקב"ה החלוק הכללי שבעין מהות והתוכן של החדשים תשרי וניסן, דכינוי שפטשורי נברא העולם, הרי ממשבחר בעולמו מצד עצמו ה'יא הספירות אלא כמו שנתבאר לעיל שההמ"כה בעולמות ובשבחר ביעקב ובנוי

ביאור בדרך אפשרי

מארון מצרים", ולא נאמר אשר בראתי שמים וארץ, שהו בראית השמים והארון יש"מ "אי", דבר מלבדו הוא פלא וחישוש גדול יותר מיציאת מצרים. ואף ואך שהענן דבריאות שמים וארץ נזכר בהמשך העולם בשעה מה שפתותם במצוות שבת, העודדה שה' הוא בורה השמים והארץ מפל מקום, גבי אני ה'וי במצאות שבת, כי ששת ימים מארים, ולא נאמר אשר בראתי שמים וארץ, שזוהו את השמים ואת הארץ בימי השבעה שבת גו"י, נזכר בבריאות שמים וארץ גו"י, וברוי המכוב שה' ברא את הארץ עשרה הדרגות, שזוהו מה שפתותם במצוות שבת, העולם בשעה מה שמים מזכירים את השמים ואת הארץ מפל מקום, גבי אני ה'וי אלקיים שבת גו"י, נזכר רק אשר הוואתיך מארץ מצרים, ולא נזכר בראית שמים וארץ רק אשר הוואתיך מארץ הענן הוא, שבראית שמים וארץ נמשכת מארץ מצרים, ולא נזכר בראית שמים וארץ ר' בבריאות ר' בדור העליון, כמו אמר ר' בותינו זיל מבחןת דבור ר' בדור העליון, שהיא בחרינה בעשרה מאמרות נברא העולם, שהיא בחרינה המשם לכה, והרי בראית שמים וארץ היא פלא וחישוש גדול יותר מאשר יציאת מצרים? זיל שנטבאר לעיל שההמ"כה בעולמות מבחןת המלכות היא (לא מבחןת פנימיות המלכות, אלא מבחןת פנימיות המלכות בלבך. אבל הענן דבורה הענן דיעצת מצרים הוא ובראיה זיל "בעשרה מאמרות אמרה ודיבור נברא שבריאות המלכות זיל שנטubar לעיל שההמ"כה בעולמות מבחןת אגמי, שבריאת שמים וארץ נמשכת מבחןת המלכות, ואלו"ף אמר ר' בדור העליון, ר' בדור העליון זיל שנטubar לעיל שההמ"כה בעולמות מבחןת אגמי, שבריאת שמים וארץ מהפניהם וגבולם של סדר היחסות שלושה. וזהו גם החלוק שבאמצאותו הקדוש-ברוך-הוא פועל ומתרגל בחייבת המלכות שענינה לבריאות שמים וארץ שפתוחילה בביית אגרינה, בעשר הספירות שבאמתתו הקדוש-ברוך-הוא פועל למטה, שם שבادر הדיבור הוא האמור, ובראיה זיל שנטubar לעיל שההמ"כה יבנה האמצעי שבאמתתו הקדוש-ברוך-הוא פועל לגנות ולהשဖע את האור האלקי, שבאמתתו הקדוש-ברוך-הוא פועל למטה, שם שבادر הדיבור הוא זיל שנטubar לעיל שההמ"כה בלבך, אבל אל"ף הוא חוכם השכל והרגש של האדם וכפי שנמרו גם בכחוב "באשר דבר מלך ד) וזהו שאמרנו חכמוני זיל משבחר הקב"ה שליטון", וכשם שהמלך שולט באטען הוראות ופקודות שהוא מבטא בדברו, כך עניין הדיבור של ובשבחר ביעקב ובנוי קבע בו ראש חדש של גואלה, שהו צלחות הקב"ה צלחות שבניין החדשים המלכות. ויתריה מזיה, לא זו תפ"ר וניסן, דכינוי שפטשורי נברא העולם, הרי בלבד שבריאת שמים וארץ נשכח בקביעת ראש חדשים משבחר בעולמו היה מבחןת דבר הعليון, בחייבת מלכות, באפן שפטשורי הוא החדש הראשון, וכשבחר היה הבדיקה התחתונה ביצור בעשר

באיור בדרך אפשר

ההגבלה דגורי ה

עוֹלָם בְּפִי שֶׁהוּא מֵצַד סִדְרַת הַהֲשִׁלְשָׁלוֹת
⁴⁴ העולם הזה נברא כעולם מגדר עם גדרים והגבולות מתייחסות לו (גורי הזמן,⁴⁵ המוקם וכל שאר הדברים המאפיינים נבראו מדור ומוגבל) והגבולות והגדלים⁴⁶ הם כתוצאה מכך שהאור האלקי שמהווה, מקיים ומהיא את העולם הוא אודר⁴⁷ שנמשך ויורד מלמעלה למטה בדרך⁴⁸

של ההשתלשות (כמו טבעות של⁴⁹ שרשות האחוות זו בו)⁵⁰ מדרגה⁵¹ לדרגה, הליך שבמהלכו האור הולך⁵² ומוחמעט, הולך ונעשה יותר מצומצם.⁵³ ובזה בגדירים וכוהגולות של העולם⁵⁴ נכלל גם הענן דבחר⁵⁵ בעולמו, היינו בחירה של הקורשו⁵⁶ בירוחה⁵⁷ בעולם היה באופן כוה⁵⁸ שעם ה⁵⁹ יוויתו עניין בחירה⁶⁰ למלعلاה מהתקחות העולם,⁶¹ הרי זה עדין בגרני סדר⁶² ההשתלשות ולא לעלה מודה.⁶³ דהגה, התקחות העולם וראותו⁶⁴ מאיין ליש היא מ מ חיה |ת המלךות⁶⁵ (פנ"ל), שרכחה האור האלקי עבר⁶⁶ ויורד לבורא עלמות מוגבלים⁶⁷ ו ב |בחירה⁶⁸ של הקדוש-ברוך-הוא⁶⁹ בעולמו⁷⁰ הוא עניין ההמשכת⁷¹ ספרית הינט⁷² בספרת המלךות⁷³ מבואר בחסידות⁷⁴ בעולמות והtgtות הדין⁷⁵ רבווא את⁷⁶ שהובא בהשתלשות⁷⁷ כמיון שבריה⁷⁸ המלךות⁷⁹ כמיון שבריה⁸⁰ ההמלךות⁸¹ וזה (הבחירה⁸² בעולמו⁸³ עצם הרzon שיהה עולם⁸⁴ המלךות⁸⁵ שבו אין ייחוד⁸⁶ העולם יכול להתקיים אם מידת הדין תשלוט שתפקיד עמו בכיראה את ממדת |

באיור בדרך אפשר

קבע בו הקדוש-ברוך-הוא בעולמו ראש חדש של גאותה, שהוא¹ חדש ניסן ומאז הבחירה בבני ישראל - יעקב ובנו, ניסן הוא החודש² הראשון.³ ורعنון בזה, דהגה כתיב²⁶ ויקהיל גו', בני ישראל נאספו אל המלך של מהן בירח האפניים⁵ בחודש תשרי בחג הסוכות⁶ בחודש תשרי בחג הסוכות⁷ והוא החדש השביעי, ומבייא² שהוא חדש ניסן. ובהענין בזה, דהגה כתיב מה⁸ רשי' בפיrho על הפסוק מה⁹ ששבות בביברונות יונתן' גו', בירח האפניים בחג הגואלה³ ויקהיל גו', ומבייא רשי' מה ששבות ב'תרגום בירחה דעתיקנא דקון ליה'⁴ ששביעי', ומבייא רשי' מה ששבות ב'תרגום יונתן בירחה דעתיקנא דקון ליה'⁵ בירחה קדמאתה, בחודש השבעה¹¹ (הזקנים) קראו לו החודש הראשון¹² ובזמן הוא ירחה ששביעי, משנתנה תועה, וכתייב¹³ ובזמן הוא ירחה ששביעי, נקרא תשרי ששביעי. וכעת הוא (חודש תשרי) החודש¹⁴ ואזריך להבין, מפני מה היה תחילת תשרי ירחה השביעי, וכעת היינו משנה¹⁵ קדמאתה ואמרך נעשה ניסן חדש חודש הראשון.¹⁶ ואם מפני שהאגולה קיתה בניסן, لكن נקרא תועה, וכתייב בניסן ועל חדש תועה, ניסן כתוב בטור ששהוא ראש¹⁷ חודשים, שם נקרא ניסן¹⁸ וראשי שבעה.¹⁹ ואם רason לראשי השבעה, הרי הוא גופא קשיא,²⁰ ואזריך להבין, מפני מה קיה²¹ ששבות תשרי קיתה אתחלה²² בגואלה, כמאמיר רבותינו ז"ל²³ בראש השנה בטלה עבורה²⁴ מאבותינו במצרים,²⁵ ואם כן, לפחות לא קיתה ניסן רואו²⁶ גואלה עד ניסן ששהוא דוקא נקרא ניסן²⁷ הגואלה לא קיתה²⁸ גואלה. אף הענן הואה,²⁹ שחדש תשרי שבבו³⁰ נברא העולם ייש בהגבלה דגורי העולם בפִי כמיון³¹ גואלה. אך הענן הואה,³² שחדש תשרי שבבו³³ שהסביר לנו שהושן ניסן נקרא ניסן,³⁴ ששהוא מצד סדר ההשתלשות ובביה נככל גם³⁵ הגואלה בחג הסוכות³⁶ וזה (הבחירה בעולם שלהעולם מההתקחות³⁷ ההשתלשות) הוא על-דרך מאמיר רבותינו ז"ל³⁸ בהתחלת עלה במצרים בהבראה את העולם במדת³⁹ מאבותינו במצרים, ואם כן,⁴⁰ מאחר שכבר מיצנו שיש קשור בין הצייה מצרים לחודש תשרי להעולם, ההחלה של הגואלה⁴¹ לא קיתה הגואלה בההשנה בתהחלקה עצמה⁴² רבביה בעולם של הגואלה⁴³ לא קיתה הגואלה בההשנה בתהחלקה עצמה⁴⁴ רבביה בעולם של הגואלה⁴⁵ אף הענן הואה,²⁸ שחדש תשרי שבבו⁴⁶ נברא העולם ייש ב

החודש הזה לכם ראש חדשים וגוי'

ביאור בדרך אפר

תשורי, שבתתשי' הוא ראש השנה שהוא יום הדין, כאמור 43 בדברי חכמיו ז"ל שבאים זה האדם וכל העולם נידון על השנה הבהאה, וכך 44 אמרו חכמיו ז"ל במדרש **שעל-ידי תקיעת שופר הקדוש-ברוך הוא** 45 עומד מכסא דין ווושב על כסא רחמים³², ואם כן לכארוה גם 46 ראש השנה, חדש תשרי, שייך למועד 47 הרחמים. **מכל- مكانם הרי זה** 48 בבחינת משפט, למרות שבראש 49 השנה יש גם התעוררות של מידה 50 הרחמים, עדין באfon כלוי הוא ים 51 דין כי התעוררות והתגלות הרחמים 52 היא בדרך משפט ותינוק, **שהגלויה** 53 שנמשך מלמעלה עם היינו גליו 54 ממועד הרחמים הוא לפני אפ"ן 55 בהתחם ובמועד של עבודת האדים 56 באפ"ן של אתעורה דלתףא, 57 התעוררות (של האדם מצד עצמו) 58 מלמטה (בשותה מ"אתעורה דלעילא") 59 שהיא התעוררות שנוגה עלי-ידי 60 התעוררות מלמעלה) ולכן הרי זה 61 במדיחה והגבלה שהרי מוכן 62 שהתעוררות שבאה עלי-ידי האדם 63 עצמו היא מוגבלת לפי כוחו וכוחתו 64 של האדם עד כמה שהוא מסוגל להבחן 65 ולהגשים וכדו, ולא יהו ועל-דרך 66 שגם לאחרי ששוף עמו מידה 67 קורתחים, ישבן ההגבלה 68 שמאץ גדרי העולים כשם 69 שמאץ גדרי העולים כשם 70 שמאצנו בכיראה שגם לאחר שהקדוש- 71 ברוך הוא שיתף את מידת הרחמים עם 72 מידה הדין עדין נברא ונשאר במוחו 73 עולם מודוד ומוגבל, אף-על-פי שрок 74 מידה הדין היא מידה של צמצום 75 ההגבלה, כי מידה הרחמים מתלבשת 76 ופעולת בתוך המידיה והגבלה, וכן 77 גם בעניין זה - ההתגלות וההתעוררות

של מידה הרחמים בראש השנה, לאחר תקיעת שופר, לא משנה את מהו 78 של יום זה כיום דין. מה- שאין- כן חידש ניסן שבו נגאלו ישראאל 79 ממצרים (לא מצד זכותם, אך שחתתgalות וההתעוררות הרחמים היא 80 לא בהתאם לכוחם ולא לפי מעלהם של בני ישראל אלא) מצד חסדו 81 של הקב"ה³³ בעצמו, וזהו עניין הגלויה והאהרה האלוקית 82 מלמעלה שנמשך באפ"ן של אתעורה דלעילא, התעוררות 83 מלמעלה, לא מצד האדם למטה, ולכן גליו האלוקות מלמעלה והפעולה 84

ביאור בדרך אפר

הרחמים, כמו שבתוב³¹ ביום עשות הוי אלקים ארץ 1 ולשימים הינו שהבראה היתה על ידי שיטוף שני השמות יתר, גם שם הוי 2 מידת הרחמים וגם שם אלקים מידת הדין. אמנם, גם לאחרי 3 הבהיר בועלמו, ולמרות שהקדוש-ברוך הוא אכן רואה בעולם הזה 4 ישנה עדין ההגבלה דסדר 5 **ההשתלשלות**, ולכן בכלל כל 6 שchetob³¹ "ביום עשות הוי אלקים ארץ 7 בראותו והיותו היא על-ידי או רושמים". אמנם, גם לאחרי הבהיר בועלמו, 8 שנמשך וירוד בסדר השתלשלות שבאו 9 במדירה ובחרגה, הרי מצד גורו העולם עצמו לא יכול להיות העניין דיציאת מצרים, יציאה 10 העולם עצמו לא יכול להיות העניין דיציאת מצרים, יציאה 11 העניין דיציאת מצרים, יציאה 12 מהמצרים וגובלים של סדר ההשתלשלות. וזהו 13 ההשתלשלות שהרי מודיעות במצרים, ומהנו, שהגלויה דראש-השנה פעל רק 14 והגבולות אלו הם כל מהותו של לבטל העבودה מכם, אבל לא לצורך ממצרים 15 העולם. וזהו שבראש-השנה 16 בחודש תשרי שmbatza את עניין בראית העולם מצד עצמו רק בטלת 17 העבודה מאבותינו למצרים, 18 עבודה מאבותינו למצרים, 19 והינו, שהגלויה מלמעלה מהשתלשלות, שעיל-זריזה נעשה 20 שהוא אמן גiley נעה ביותר אבל העניין דיציאת מצרים ומתנותיה. וזהו גם 21 עדין מדובר בתוכן הנדרים של סדר 22 ההשתלשלות פעל רק לבטל העשנה שהוא יום הדין, ואף שעל-ידי תקיעת 23 העבודה מכם, אבל לא שופר הקב"ה עומד מכסא דין ווושב על כסא 24 לצאת מצרים לאפ"ר דבר 25 שאפשר ריק עלי-ידי ביטול מוחלט של 26 הגדרים והגבולות. ורק שבחר והינו, שהגלויה שנמשך מלמעלה הוא לפני אפ"ן 27 עבודת האדים באפ"ן של אתעורה דلتףא, ולכן 28 ביעקב ובנוי כאשר לאחר הביריה 29 את רצונו הפנימי ביעקב ובנוי קבע 30 בו בעולם ראש חידש של גאותה, חידש ניסן, שבו מדת הרחמים, ישבן ההגבלה 31 גאותה, חידש ניסן, שבו שמאץ גדרי העולם), מה- שאין- כן חידש ניסן 32 נמשך מבחן התפארת, שבו נגאלו ישראאל ממצרים (לא מצד זכותם, 33 מידתו של יעקב אבינו שהיה מידת אלא) מצד חסדו של הקב"ה³⁴, שזהו עניין 34 הרחמים (לאחר שבתיחילה, הינו כפי הгалוי מלמעלה שנמשך באפ"ן של אתעורה 35 שהעולם הוא מצד עצמו, על במחשבה שהבראה היהת במידת הדין בלבד) ולמעלה יותר, מקו נעללה 36 עוד יותר ממידת התפארת שעם כל מעלה הרו היא חלק מסדר השתלשלות 37 עד לבחינת האור שלמעלה מהשתלשלות, שעיל-זריזה 38 בכוח גiley האור שלמעלה מהמדירה והגבלה של סדר השתלשלות נעשה 39 העניין דיציאת מצרים יצאה מהמצרים והגובלים ומתנותיה. 40 וזהו האמור לעיל שכחדר ניסן יש התגלות של מידת הרחמים (תפארת, 41 מידתו של יעקב אבינו) הוא גם הгалוי המעל וההתרון דניסן לגבוי

באיור בדרך אפשר

42 יהושע שָׁבְנִיסָן עַתִּידִין לְהַגָּאֵל, כְּמוֹ בִּיצְיאַת מִצְרָיִם שֶׁלֹּא
 43 נְגָאֵלוּ מִצְרָיִם, שָׁהֵר בָּאוֹתָה שָׂהָה לְאַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
 44 וּמְצֻוֹת וְאַדְרָבָה הִי שְׁוּעָבָט בְּטוֹמַת מִצְרָיִם אֶלָּא הַיִצְחָא מִצְרָיִם הַיְתָה
 45 עַל-יְדֵי הַגָּלוּי מִלְמָעָלה מִצְדָּקָה שֶׁל קָקָבָה וְכֵךְ הִי הַיָּה גַם
 46 בָּגָאֵלוּ הַעֲתִידָה וְאַם כֵּן וְרָאֵי
 47 שָׁהֵגָאֵלוּ הַעֲתִידָה תָּהִיה בְּנִיסָן כֵּמוֹ
 48 הַיִצְחָא הַגָּאֵלוּ מִצְרָיִם.
 49 וַיָּשׁוֹרֶת, שָׁזָהוּ גַם תָּכִן
 50 פָּלָגְתָּה מִתְּחַדְּתָם מִחְלָוקָתָם שֶׁל רַבִּי
 51 אַלְיעָזָר וּרְבוּ יְהוֹשָׁעָבָנָגָע לְכָלָלָת
 52 הַחַשְׁפָּעָה שֶׁל הַשְּׁפָעָה וְהַחַיוֹת
 53 הַאַלְקָוִת בְּעוֹלָם⁴¹, רַבִּי יְהוֹשָׁעָ
 54 אַלְיעָזָר סְבִּירָא-לִילָה סִבְרָה שְׁבָל
 55 הַעֲלָם פּוֹלוֹ מִפְּרִימִי אָוְקִינְנוֹס
 56 (מִפְּרִים שֶׁל מְטָה מֵהַיָּם וְלֹא
 57 מִפְּרִים שֶׁל מְעָלה מֵהַגְּשָׁמִים)
 58 הַוָּא שָׂוָתָה, שְׁגָאָמָר⁴² "וְאַד
 59 יַעַלְהָ מִן הַאָרֶץ" (שְׁשָׁהָה
 60 בָּאָרֶץ וְעַלְהָ) וְהַשְּׁקָה אַתְּ כֵּל
 61 פְּגַיְיָ הַאֲרָמָה", וּכְיוֹן שֶׁמִי
 62 הַגְּשִׁים נִצְרִים בָּאַמְצָעָתָה "אָד
 63 שְׁעוֹלָה מִמְּיָם, נִמְצָא שַׁעַר הַחַיוֹת
 64 הַשְּׁפָעָה בָּאַם עַלְוָם מִמְּמִתָּה
 65 קְהִינָה, וְהַמְשֻׁמָות שֶׁל הַדְּבָרִים
 66 בְּרוּחָנִיות הִיא שְׁהַחַשְׁפָּעָה שְׁבָאָה
 67 וַיּוֹרֶת עַלְוָם מִלְמָעָלה הִיא עַל-
 68 יְדֵי הַקְּדָמָת אַתְּרוֹתָא
 69 דְּלַמְתָּא, הַהְעָרוֹתָה (שֶׁל הַאָדָם)
 70 מְלַמְתָּה לְמָעָלה (עַל-דְּרָךְ
 71 עַבְדָּת הַתְּשֻׁוָה שְׁעִירָה מִצְדָּקָה
 72 הָאָדָם עַצְמוֹ), וַרְבִּי יְהוֹשָׁעָ חֹולָק
 73 עַל רַבִּי אַלְיעָזָר הָאָמָר כֵּי עִקָּר הַשְּׁפָעָ
 74 בָּא בְּכוֹת "אַתְּרוֹתָא דְּלַתָּא"
 75 סְבִּירָא-לִילָה וּרְבוּ יְהוֹשָׁעָ סִבְרָה כֵּי
 76 כֵּל הַעוֹלָם פּוֹלוֹ מִפְּרִים
 77 הַעֲלִיוֹנִים הַוָּא שָׂוָתָה, וַיָּקוּר
 78 הַחַיוֹת וְהַשְּׁפָעָה הִיא מִמְּיָם הַגְּשִׁים
 79 שְׁגָאָמָר⁴³ "לְמִטְרָה הַשְּׁמִים
 80 תְּשַׁחַת קִים", דְּהַיָּנוּ,
 81 וְהַמְשֻׁמָות הַרוֹחָנִית שֶׁל הַדְּבָרִים הִיא
 82 שְׁעִירָר הַחַשְׁפָּעָה שֶׁל הַחַיוֹת

בַּיאור בדרך אפשר

1 וְהַחַשְׁפָּעָה שֶׁל נֶפֶשׁ הָאָדָם הָוֹא לְמַעַלָה מִהְמָדִידָה וְהַהְגָּבָלה
 2 דְּסִדר הַשְׁתְּלִשְׁלוֹת³⁴ וְהָוָא גַּלְיוּ לְאַגְּבָלוֹת וְגַדְרוֹת וּלְכָבוֹדוֹ לְהַבָּיא
 3 אֶת יִצְחָא מִצְרָיִם שֶׁתְּהִנֵּה הָאָצִיה מִהְגָּדִירָה וְהַגְּבוֹלָה
 4 (ה) וְהַגָּה מִצְדָּקָה מִלְמָעָלה מִצְדָּקָה קָקָבָה, כְּמַבָּאֵר לְעַיל בְּהַחְכָּה
 5 תְּהִיה גַם הַגָּאֵלה הַעֲתִידָה
 6 בְּגַיִסָּן דְּוֹקָא. וְהַעֲנִין בְּזָה³⁵, הַלְעִילָא, וְלֹכֶן הוּא לְמַעַלָה מִהְמָדִידָה וְהַהְגָּבָלה
 7 דְּהַגָּה, בְּגַמְרָא³⁶ יְשִׁ פְּלוֹגְתָּה
 8 מְחַלְקָה בּין רַבִּי אַלְיעָזָר וּרְבוּ
 9 יְהוֹשָׁעָ, דְּרַבִּי אַלְיעָזָר
 10 סְבִּירָא-לִילָה סִבְרָה דְּבָנִיסָן
 11 נְגָאֵלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וְהַעֲנִין בְּזָה³⁵, דְּהַגָּה, בְּגַמְרָא³⁶ יְשִׁ פְּלוֹגְתָּה בּין
 12 וּבְחַשְׁרִי עַתִּידָן לְהַגָּאֵל
 13 מַהְגָּלוֹת הַאֲחֻרְ�נוֹת, וַרְבִּי יְהוֹשָׁעָ
 14 סְבִּירָא-לִילָה סִבְרָה דְּבָנִיסָן
 15 נְגָאֵלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וְבְגַיִסָּן
 16 עַתִּידָן לְהַגָּאֵל מַהְגָּלוֹת הַאֲחֻרְ�נוֹת.
 17 וְאַזְדוֹר לְשִׁיטְתָּהוּ בְּפֶלְגָּתָה
 18 רַבִּי אַלְיעָזָר וּרְבוּ יְהוֹשָׁעָ הַוְלִילִים
 19 לְשִׁיטָם בּוֹמְלָקָה שֶׁלְמַדְרָשָׁה
 20 הַגָּאֵלה³⁷ כִּי צִדְתָּה הַגָּאֵלה
 21 מִתְּקַבְּלָת הַתְּשֻׁוָה בְּבַיִתְרָה שָׁאתָ³⁸. וַרְבִּי יְהוֹשָׁעָ
 22 הַעֲתִידָה לְבָא, דְּרַבִּי אַלְיעָזָר
 23 סְבִּירָא-לִילָה דְּכִתְבִּיבָן לֹא בְּכֶסֶף תְּגָאֵל
 24 עַתִּידָן תְּשֻׁוָה נְגָאֵלוּ וְלֹכֶן כְּיוֹן
 25 שְׁלֵפִי דְּעַתוֹה הַגָּאֵלה העֲתִידָה תְּבָא
 26 עַל-דִּידִי תְּשֻׁוָה סְבִּירָא-לִילָה רַבִּי
 27 מִצְדָּקָה זְכוּתָם, אַלְאָלְעִידִי הַגָּלוּי מִלְמָעָלה מִצְדָּקָה
 28 אַלְיעָזָר סִבְרָה דְּבַתְשְׁרִי עַתִּידָן
 29 לְהַגָּאֵל, כִּי אָז בַּחְשִׁרָה, בְּמִיחָוֵד
 30 פְּלוֹגְתָּה מִבְּנִיסָן מִתְּקַבְּלָת
 31 מְאֹשֶׁר בְּכָל שְׁאָר יְמֹתָה הַשְּׁנָה. וַרְבִּי
 32 מִפְּרִימִי אָוְקִינְנוֹס (מִפְּרִים שֶׁל מְטָה וְלֹא מִפְּרִים
 33 יְהוֹשָׁעָ סְבִּירָא-לִילָה סִבְרָה
 34 דְּכִתְבִּיבָן לֹא בְּכֶסֶף תְּגָאֵל,
 35 הַאָרֶץ (שְׁשָׁהָה בָּאָרֶץ וְעַלְהָ) וְהַשְּׁקָה אַתְּ כֵּל פְּנִי
 36 וַיָּשׁ לְפָרֵש את הַפְּסֻק בְּמוֹנוֹ וְהַאֲרָמָה³⁹, דְּהַיָּנוּ שְׁהַחַשְׁפָּעָה
 37 שְׁהַחַשְׁפָּעָה מִלְמָעָלה הִיא עַל-
 38 עַל-דִּידִי עַבְדּוֹתָה הַתְּשֻׁוָה, וַרְבִּי יְהוֹשָׁעָ
 39 וּמְעָשִׁים טּוֹבִים (דְּאַפִּילָוּ אֵין
 40 עַוְשִׁין תְּשֻׁוָה נְגָאֵלוּן), דְּהַיָּנוּ שְׁעִירָר הַחַשְׁפָּעָה הִיא בְּאַפְן
 41 וְלֹכֶן סְבִּירָא-לִילָה סִבְרָה רַבִּי

(34) ראה גם ד"ה החודש תש"ה (تورה מנהם - ספר המאמרים אדר ע' צז ואילך). (35) ראה גם ד"ה החודש ניסן, ה'תשכ"ז שם - ספר המאמרים אדר ע' צז ואילך. סדרה הנ"ל תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' קלח). ד"ה הנ"ל תש"ה. ועוד. (36) ר"ה יא, ר"ע"א. סנהדרין צז, סע"ב. (38) רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ג. (39) ישע"י נב, ג. (40) פרשי"י סנהדרין שם. (41) התנית ט, ב (ובפרש"י). בראשית (42) בראשית ב, ו. (43) עקב, יא, יא.

החודש הזה לכם ראש חודשים וגוי'

ביאור בדרך אפר

בחינת זכר שענינו משפטו, **שעל-ידי** הקדמת אתערותה דלמפתא
כשלב ראשון (**אשה** מזערת תחלה) **אוזי נמשך** הגלוי מלמעלה
ונקלט היטב בבחינת פנימיות, **ויש לו קיום ותקף** (יולדת
זכר), מה-שאיין-בן בשאייש מזריע מחללה, **שגנשך** הגלוי
מלמעלה ה"אתערותה דלעילא"
ללא הקדמת אתערותה
דלמפתא, אוזי יולדת נקבה,
שהגליי הוא בבחינת
חיצונות בלבד ואינו נקלט כרואוי,
ואין לו קיים ותקף (על-דרך
דברי חכמיינו ויל שլפומים הכתוב
מהיחס לאיש זכר בלשון נקבה כי
באותו עניין **פש** נחלש **כחו**
בנגבה⁽⁴⁷⁾). **וכיוון** **שבניון**
עטידין להגאל, **באפן של**
אתערותה **دلעילא** **מצד**
עצמה, **לא** כל התעוורות מלמטה
מצד האדם **כש** **בצאת מזרים**
הגי בגולה **באופן כוה** ייחר'
לבארה **העליוי** והתרוין
שבקדמת **אתערותה**
דלמפתא, **שדווקא על-ידייה**
יולדת זכר **ואם** **כן** **מדוע** **מדושים**
כל **את** **המעלה** **של** **חרוש** **נסן** **וכמן**
של **"אתערותה דלעילא"** **עד** **שגבולה**
גם **הגולה** **העתידה** **ڌوكא**
בחורש **ニסן?**
אך **הענן** **הוא,** **שלע貼יד-לבא**
בטעב⁽⁴⁸⁾ **"וילצין יאמיר איש**
ראיש **יולד** **בָה** **והוא יכוננה**
עלילוֹן", **והיננו,** **שיקחה** **הגליי**
 והרי "lidah" היא גילוי (מכבר)
בחסידות **שהגולות** **מושלה** **עליבור**
והגולה **מושלה** **לילד** (**מתקום**)
שורש **ומקור** **נעלה** **קאד,** **שחוּרוֹ**
ענין **והוא יכוננה** **עלילוֹן,**
שענין הגולה **נכבה** **ונוצר** **מכחינה**
עלינה **ביוור,** **"עלילוֹן"** **ולבן** **כיוון**
שהגליי **הוא** **מקורו** **נעלה** **מאד** **איש**
ראיש **יולד,** **ויש** **לפרש** **את** **דיוק**
ראיש **יולד,** **ויש** **לפרש** **את** **דיוק**
שהגליי הוא **מקורה** **נעלה** **מאד** **איש**
ראיש **מזריע** **תחלה,** **יהי** **יולד** **איש** (זכר).
מלמעלה **מזערת** **תחלה**, **יהי** **יולד** **איש** (זכר).
לשון **הכתוב** **"איש** **ואיש** **יולד"** **בموון** **זה שגמ** **באשר** **איש** **מזריע**

ביאור בדרך אפר

1 האלוקית לעולם זה **היא באפן של אתערותה דלעילא** מצד
 2 עצמה ולא בעקבות התעוורות מצד האדם ואת התהלה האמורה
 3 לגבי האולה שתבוא ב涅ין, וכן התהלה האלוקית מלמעלה.
 4 והנה, אף **שбегמרא יש פלוגטא** מחלוקת אם בתרשי עתידין
 5 **להגאל או בניין עתידין**
 6 **להגאל,** **מכל-מקום,**
 7 **בפרק' השער וסתם נצורה**
 8 סתמייה מבלי לפרט ולהזכיר שיש
 9 מחלוקת בדבר קרבוי יהושע, מכל-מקום, בפרק' שיר
 10 **דבנין עתידין להגאל.**⁴⁴
 11 והוא הסיבה לכך שהמודש מקבל **ל hegael**⁴⁴. והוא מצד הפעלה דנים לנבי תשבי,
 12 את דעת רבי יהושע בדבר מוחלת
 13 ואפיו לא מזכיר שקיימת דעה אחרת
 14 **המעלה דנים לנבי**
 15 **תשבי,** מכבר או לעיל **שענינו** של
 16 חדש ניסן הא גilioi מלמעלה
 17 **באפן של אתערותה דלעילא,**
 18 **ולבן** הוא **למעלה מהמידה**⁴⁵ **אתערותה דלעילא**, **דתקא דוקא,** **לنبي**,
 19 **והגבלה דסדר השמלשות,**
 20 **כגן.**
 21 **אנטן עדין צויך להבini,** לנפו
 22 של עניין מודע באמצעות דלתתא (אשה מזערת תחלה)
 23 יש התעוורות מלמעלה עדיף על חדש
 24 חשרי שבו יש התעוורות מצד האדם
 25 **שהרוי ידוע** שאמנם יש מעלה
 26 **ללא** **הקדמת אתערותה דלעילא**, אוזי יולדת
 27 מעלה ומ עבר למדידות ולהגבלה של
 28 האדם ושל העולם, אך מצד שני ידוע
 29 **שיש גם** **מעלה** **ויתרונו**
 30 **באתערותה דלעילא** **שבאה**
 31 **על-ידי** **הקדמת אתערותה**
 32 **דלמפתא** **דוקא,** **לنبي**
 33 **אתערותה דלעילא** **מצד**
 34 **עצמה** **כabhängig כתייב**⁴⁸ **ולציוון יאמיר איש ואיש**
 35 **ראיין ומוון** **לקלוט** **בראי את**
 36 **ה"אתערותה דלעילא".** **במברא**
 37 **הgalui מתקום נעלה** **מאד,** **שחוּרוֹן** **ענין** **והוא**
 38 **הפנייה של דברי חכמיינו ויל אשה**
 39 **יכוננה עלילוֹן,** **ולבן איש ואיש יולד,** **שגמ באשר**
 40 **שענינה** **הוא מקובל** **של השפה**
 41 **התעוורות מלמטה יולדת זכר**⁴⁶ **גורמת המשכה של התעוורות מלמטה,** לשון

(44) ראה גם ד"ה הניל תרנ"ד; עטרות; ה"ש"ת (סה"מ תרנ"ד ע' קלח; עטרות ע' שלב; ה"ש"ת ע' 28. ועוד). (45) ראה לדורות ויקרא ב. ג. תורייש ב. ב. ובכ"מ. (46) ברכות ס. א. פרשי ויגש מו, טו. (47) ע"פ ברכות לב. א. ועוד. (48) תהילים פז. ה. וראה תור"א מקץ לו, ג. ואילך.

ביאור בדרך אפשרי

וזהו שבסגולה העתיקה נאמר ונזהה לך Shir חידש, לשון זכר⁵⁰, וזהו גם דיק הלשון בנוסח ברכת "אשר גאלנו" הנאמרת בليل הסדר מאפלה לשון נקבה לאור גדורל⁵¹, לשון זכר ולא לאורה לשון נקבה, להדגיש את מעלה הגולה שהיא אוור החדר בפנימיות ובתוכה.

ואף שמדובר בشعרא אוורה⁵² בדיק לשון⁵³ ליהودים קיתה אורה גו, "אורה" דיקא, לשון נקבה, ש"אורה" הוא למעללה מ'אור" ואמ' כן הביטוי מאפילה לאור" ולא "לאורה" אמרו למד על חיסרון מסוים, מפל-מקום, העלי דאורה הווא רק ביחס לאור סתם, אבל אוור גדורל כנוסח הברכה האמור כאן, בברכת "אשר גאלנו" הוא למעללה גם מבחינת אורה⁵⁴. וכן תהיה לנו, שבנינו לעילוי עירין להגאל עליידי ממש צדקנו בגולה האמתית והשלמה שהיה ג aliqua נזהה שאין אהרי גלות⁵⁵, ועוד לפניה זה לפני הכניסה לחודש ניסן, בעמדנו בחודש אדר, יקיים מה שבסוגות במילוי אחר" ליהודים קיתה אורה גו", "אורה" אסתור" לשמה ושותן ויקר", הן בראשית חכמיינו ז"ל⁵⁶ אוורה ז' תורה, שמחה זה יום טוב, ושונז זו מלחה, ויקר אלו תפליין (וכיוון שהקשות הרשותה כל התורה כללה לתפלין⁵⁶, כפי שלמדו החכמים זל מהפסק האמור במצוות תפליין – "למען תהיה תורה ה' בפין" ברדי – לעמך תהיה תורה ה' כל התורה זה פול אט כל התורה זה פול אט כל התורה כללה), והן אוורה ושמחה ושותן ויקר בפושטם, הן תהיה לנו⁵⁷.

ביאור בדרך אפשרי

תחלה, והחלה ההתעוררות היא בדרך השפה ממילאה, "אתעורותה דלעילא", יהייה נולד איש (זכר). והענין בזה, שהמעלה שבאטערותא דלעילא שעיל-ידי בקדמת אטערותא דלטפא, שהודות לה ההארה וההתגלות של ה"אתעורותה דלעילא" נקלתת בזאת, כמובן לעיל, היא דוקא ה"אתערותה דלעילא עליידי קקדמת אטערותא דלטפא, היא דוקא דלעילא הباء מעצמה לגומי, שלא עליידי עבודה שלא מצד האדם מלמטה כלל, אף יש גם אטערותא גם אטערותא דלעילא געלית יומר, וכיינו, שלאתני יותר, ותינן, "אתעורותה דלעילא". בזאת, דוקא לגבוי אטערותא דלעילא עליידי קקדמת אטערותא דלטפא, איזו נמשכת אטערותא דלעילא שהיא לא עליילא ולעלילא יותר, מפקום שאין אטערותא אטערותא דלטפא, עם כל דלטפא מגעת שם כלל, ובאטערותא דלעילא זו התרונות שה לאו נמשכת ישנן ב' המעלות ה'אוור שלמעלה אטערותא דלעילא נספה שהוא לאילו ולעלילא יותר, מההבדקה וההגבלה דסדר השטשלות, והן מפקום שאין אטערותא דלטפא מגעת שם כלל, שהרי גם ה"אתעורותה דלטה" הכהנית פנימיות, ויש לו קיום דלטפא מגעת שם כלל, וזהו עניין يولדה זכר. וזהו שבסגולה העתיקה נאמר "ונזהה לך Shir חידש", לשון זכר, וזהו גם מוגבלת לפי כוחו ויכולתו של האדם ובאטערותא דלעילא זו השניה, שהיא אחרי האתערותה דלעילא" הראשונה (יש ביה יתרון ליהודים קיתעה אורה גו", "אורה" משליחת דיקא, לשון נקבה, שאורה הווא למעללה מאור, בಗלו שהוא נגרמת על ידי עובדות דיקא, לשון נקבה, ש"אורה" יקיים מה האדים והעובדות שהאדם ראי מוכשר מכל-מקום, העלי דאורה הווא רק ביחס לאור קבר⁵⁰, לשון זכר. ואף שמדובר בشعרא אוורה גאלן⁵² בדיק לשון⁵³ ליהודים קיתה אורה גו", "אורה" אסתור" לשמה ושותן ויקר", הן בראשית חכמיינו ז"ל⁵⁶ אוורה ז' תורה, שמחה זה יום טוב, ושונז זו מלחה, ויקר אלו תפליין (וכיוון שהקשות הרשותה כל התורה כללה לתפלין⁵⁶, הרוי זה פול אט כל התורה כללה), והן מוחמתה לפי מידתו המוגבלת הפועלות, שני התרונות גם יחד הן מעלת ה'אוור שלמעלה משליחת דיקר מההבדקה וההגבלה דסדר השטשלות, בהיותו "אתערותא דלעילא" של תלויות בעבודה האדם ולא מוחמתה לפי מידתו המוגבלת פנימיות, ויש לו קיום ותפקיד כי סוף סוף הוא לפי ערך התעוררות של אדם מוגבל ישנן ב'. הפעלתה, שני התרונות גם יחד הן מעלת ה'אוור שלמעלה משליחת דיקר מההבדקה וההגבלה דסדר השטשלות, בהיותו "אתערותא דלעילא" של תלויות בעבודה האדם ולא מוחמתה לפי מידתו המוגבלת פנימיות, והן מוחמתה לפי מידתו המוגבלת פנימיות, כי היא בא בהוספה על "אתערותא דלעילא" קדומה, שכן נשכח בעקבות "אתערותה דלטה" של דעך אוורה ז' תורה כל התורה כללה), והן אוורה ושמחה ושותן ויקר בפושטם, הן תהיה לנו⁵⁷. האדם שזכה עניין يولדה זכר.

(49) ראה גם לקו"ת שה"ש כד. ב. (50) חוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטו, ב. (51) נוסח ברכת אשר גאלנו - פסחים שם.

(52) שער הפורים ד"ה וקבל היהודים פל"ב ואילך (צח, ב ואלך). (53) אסתר ח, טז. (54) ראה גם ספר הערכיס-חכ"ד (כרך

ד) ערך אוורה בתקילתו. (55) מגילה טז, ב. (56) קידושין לה, א. וש"ג. (57) נוסח הבדלה דሞץ"ק.